

[Indenrigsministeren.]

om deres Økonomi kan taale det eller ej. Den ærede Ordfører maa dog ikke glemme, at det ikke drejer sig om Eftergivelse af Skatter, som Kommunen i dette Øjeblik faar; det drejer sig alene om, at Nybygninger, der kommer til i den kommende Tid, ikke skal være Skat skyldige. Der er altsaa med andre Ord ikke Tale om, at Loven paa nogen Maade vil kunne gribe ind i den enkelte Kommunes Økonomi paa en saadan Maade, at dens Økonomi ikke skulde kunne taale det.

Ordføreren (Fritze Teisen): Jeg tror ikke, vi skal komme ind paa en nærmere Diskussion om, hvorvidt Kommunernes Økonomi kan taale en saadan Lov eller ej, da Lovforslaget dog ikke har nogen Udsigt til at blive Lov.

Man siger fra Flertallets Side, at naar vi kunde gaa med til Loven om Bortfald af Ejendomsskyld til Staten, er det urimeligt, at vi ikke ogsaa kan give det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning. Den Betragtning kan jeg ikke tiltræde, thi dette Lovforslag er for saa vidt overflødig, som Kommunerne allerede har den Hjemmel, det gaar ud paa at give dem, og under denne Synsvinkel maa hele Forhandlingen ses.

Jeg kan ikke fra det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) modtage en Reprimande for, at Sagen har været til Behandling her siden Lovforslagets Forelæggelse den 8. Juni forrige Aar, thi det har det jo ikke; det blev senest fremsat den 5. Oktober forrige Aar. Det ærede Medlem glemmer, at Tinget har været hjemsendt i Mellemtiden, at der er kommet et helt nyt Landsting siden den Tid, og at Lovforslaget paa ny er blevet fremsat, hvorefter man er begyndt forfra. Dette Lovforslag blev fremsat den 5. Oktober 1932 og ikke senest den 8. Juni 1932.

Naar det ærede 12te Medlem for 2den Kreds udtaler, at det er besværligt for Kommunerne, at de skal gaa om ad Indenrigsministeriet, og at det vanskeliggør Situationen, vil jeg dertil bemærke: Ja, det kan man altid sige, men vi ved jo, at den højtærede Indenrigsminister, der sidder i Øjeblikket, er uhyre velvillig stemt overfor Forslag af denne Art, saa jeg kan ikke tænke mig andet end, at en Sag af denne Art vil blive ekspederet omgaaende af Indenrigsministeriet, samme Dag, med et Ja. Jeg tror derfor ikke, dette vil volde store Vanskeligheder for de Kommuner,

som maatte ønske at give saadanne Skattelempelser.

Indenrigsministeren (Dahlggaard):

Jeg kan bekræfte, at saadanne Andragender vil blive ekspederet omgaaende af Indenrigsministeriet.

Den ærede Ordfører indlod sig ikke paa den anden Side af Sagen, som jeg berørte. Det ærede Medlem ved, det er rigtigt, at de enkelte Kommuner ikke kan disponere frit af Hensyn til Nabokommunerne.

For øvrigt forekommer det mig, at den ærede Ordfører udtalte sig paa en højst ejendommelig Maade. Den ærede Ordfører sagde, da hun sidst havde Ordet: Lad os ikke komme ind paa at diskutere, om Kommunernes Økonomi kan taale det eller ikke, men mig bekendt var det den ærede Ordfører selv, der fremførte det Argument mod Lovforslaget, at Kommunernes Økonomi ikke kunde taale det, og efter at jeg har gjort opmærksom paa, at dette beror paa en Misforstaaelse, forsøger det ærede Medlem ikke at imødegaa denne Betragtning, men siger, at nu kan vi ikke tale videre om det. Det maa vist være en særlig Form for Diskussion, som jeg ikke er vant til.

Jeg maa maaske endvidere sige til den ærede Ordfører i Anledning af Bemærkningen om Indgrebet i Kommunernes Selvstyre, at den konservative Ordfører i Folketinget udtalte ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget, at det var netop det gode ved dette Lovforslag, at det greb ind i det kommunale Selvstyre og skabte Ensartethed paa dette Omraade. Jeg forstaar, hvilke Vanskeligheder den ærede Ordfører er i paa Grund af denne, man kan vel nok sige, lidt mærkelige Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og den konservative Ordfører i Folketinget; men det berettiger ikke den ærede Ordfører til ikke at ville diskutere de Ting, det ærede Medlem selv fremdrager i Diskussionen.

P. Christensen: Jeg skal blot anføre dette, at der ikke vilde have været noget som helst til Hinder for at gennemføre Lovforslaget, første Gang det blev forelagt i dette høje Ting, saafremt der havde været Enighed derom.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 36 Stemmer mod 26.